

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krun, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Avstro-Ogrska in trozveza.

Opetovano smo že povdarjali, na kako slabih nogah stoji trozveza, in kako trhle so vezi, ki vežejo Nemčijo, Italijo in našo monarhijo v edno celoto. Znano in brez dvojbe je nadalje tudi to, da je izgubila trozveza dandanes že skoro ves svoj pomen, in da ni ona pravzaprav nikakšna zaščitnica miru ter da nima nikakega vpliva več na razvoj svetovnih dogodkov. Niti Nemčija, niti Italija se dandanes na trozvezo nič več ne ozirata, edino na Dunaju so še čisto zaverovani vanjo in ne vidijo, da nas naši dve zaveznici z njo le slepita, in da je dandanes trozveza samo pesek v oči.

Ako si le malo ogledamo postopanje Nemčije in Italije napram naši državi, nam bode takoj jasno, kako opravičena je ta trditev. Izganjanje avstrijskih podanikov iz Prusije in ostalih provinc nemške države, povišanje nemškega carinskega tarifa, svoječasni govor cesarja Viljema II. ob Labi, v katerem je povdarjal ustanovitev edne velike nemške države, zahrbtni nemško-ruski dogovor, laške spletke v Albaniji, vojaške vaje laške mornarice v Adrijanskem morju, ponašanje laške vlade v zadevi zavoda sv. Jeronima itd. Vkljub trozvezi je dandanes Avstro-Ogrska čisto osamljena, in ob prvi priliki se bode to tudi dejanski pokazalo. Koliko držita naši zaveznici do trozveze, dokazuje tudi približevanje Nemčije k Rusiji in Italije k Franciji.

Vse to so dejstva, ki govorijo dovolj jasno, in ki bi jih morala upoštevati vsaka misleča in v bodočnost zroča diplomacija; a da jih na Dunaju ne upoštevajo prav nič, je vsekakor čudno.

Tekom potovanja ruskega cara v Francijo se je nemški cesar hitro požuril in naprosil cara, naj se pomudi malo pri njem, čemur je car tudi dovolil. In ravno ta sestanek pri Danzigu je za Avstro-Ogrsko kolikor toliko važen, in ki ne daje posebno dobrega svedočstva avstrijski diplomaciji. Ta sestanek pa je tudi neugoden zlasti za Slovane naše monarhije, ker je za slovanstvo že to nesreča, da potrebuje Rusija tudi od strani Nemčije zagotovila miru. Kajti Nemčija, oborožena še bolj tudi na morju, bo še bolj neugodno uplivala na nadaljni razvoj slovanstva, in če je že doslej pritiskala tudi in posebno na Avstro-Ogrsko, bo to nadaljevala odslej še z večjim pogumom.

Avstrijska diplomacija je zakrivila mnogo, da se ni skušala približati Rusiji, napravila je morda moment zgodovinskega značaja, ko tekom potovanja cara v Francijo, ni skušala priti z njim v dotiko.

Sporazumljenje, ki se je zvršilo v letu 1897 med Rusijo in Avstro-Ogrsko, je kazalo za poslednjo začetek boljše dobe, in ta doba bi bila napočila, ko bi ne bilo pri nas vse tako zmešano. Nesrečni dualizem je kriv mnogo temu, potem pa tudi poniževalni vpliv nemške diplomacije na avstrijsko diplomacijo.

Sporazumljenje od leta 1897 bi bilo moglo in moralo v avstrijskem interesu dovesti do nekakega prijateljstva in končno celo do nekake zveze med Rusijo in Avstrijo. Uloga, ki jo igra Nemčija nasproti Rusiji, bi morala prevzeti Avstrija! In navskrižja bi se bila poravnala

lažje nego med Nemčijo in Rusijo, ker niso tako velika, kakor med poslednjima. Avstrija bi se bila mogla popolnoma sporazumeti z Rusijo, ker naša monarhija ni prodirajoča in posega najdalje na Balkan, v tem ko hoče Nemčija že sedaj spraviti pod svojo oblast Malo Azijo in še druge zapadnoazijske pokrajine.

Postopanje avstrijske diplomacije pa ni moglo ugajati Rusiji. Znano dobrikanje nasproti Milanu, zlasti pa skrivna vojaška zveza z Rumunijo, takšne pojave se v ruski diplomaciji niso sprejemale hladnokrvno.

Vsekakor mora udariti naša diplomacija novo pot; kakor vse kaže, postajala bode trozveza vedno slabša, vzrok temu je nemška in laška poblepnost do naših pokrajin. Ako se torej naša monarhija ne skuša približati Rusiji ostala bo slednjič čisto osamljena, medtem ko se bode Nemčija približala Rusiji in z njo Franciji, Italija pa Franciji in z njo Rusiji. Na Balkanu monarhija dandanes že itak nima druge zaslombe razun pri Rumuniji, in ako se hitro ne obrnejo stvari na boljše, homo zapušteni od vseh.

Zadnji čas je prišla sicer v javnost vest, da se ima naš cesar sniti z ruskim carjem. Ta vest še ni gotova, a želeti bi bilo, da pride do sestanka, ki bi zbližal našo monarhijo z Rusijo in avstrijsko slovanstvo z ruskim, in ki bi znižal nemški vpliv na našo politiko.

Za narodno samoupravo.

Najvažnejša točka slovenskega narodnega programa, glede katere soglašajo vse stranke, samo da se največkrat greši proti njej, — glej n. pr. koroške slovenske posojilnice in poskus, odtrgati jih od „Celjske zveze“ ter priklopiti zvezi nemških posojilnic — je zahteva po narodni samoupravi, zahteva, naj bodo posamezni narodi samosvoji gospodarji v šoli, v cerkvi in sploh v svoji domačiji, naj živijo po svojih navadah in goje svoj narodni jezik, v osrednjem parlamentu pa naj ima vsak narod njegovemu številu in njegovi davčni sili primerno zastopstvo.

Ko se je prvič izrazila ta zahteva, se jej je vse posmehovalo, dasi bi se z njo hipoma naredil konec vsem narodnostnim bojem v državi. A danes je ta misel na potu do zmage. Izrekli so se zanjo najrazumnejši politiki raznih strank, fevdalci in klerikalci, liberalci in socijalni demokrati raznih narodnosti, in kar je še važnejše, začelo se je tuintam tudi resno delati na nje izvršitev.

Zagovorniki nerazdeljivosti kraljestev in dežel zamorejo sicer dobiti še marsikako bitko, ali že v tem, da se boj ne vodi več v znamenju centralizma in federalizma, vidimo znaten napredek. Kdo bi bil pred nekaj leti mogel misliti, da dobimo v letu 1901 dva, v vseh podrobnostih popolnoma izgotovljena načrta, sloneča na temelju narodne samouprave?

Res, da so nemški radikali s pomočjo tirolskega namestnika grofa Merweldta pokopali Grabmayerjev načrt za razdelitev Tirolske, res je tudi, da načrta, ki sta ju izdelala nemški poslanec baron Elwert in češki poslanec dr. Stran-sky za delitev Moravske nimata desti upanja, da bi bila v bližnji prihodnosti sprejeta, a no-

beden teh načrtov ne izgine več s površja, in sicer zato ne, ker so ti načrti izraz živega stremljenja po narodni neodvisnosti. To stremljenje se da dušiti in zadrževati, dokler je ljudstvo slabotno, nezavedno in malo omikano, ali uničiti se ne da, ker izvira iz pravice ljudstva do narodne samostojnosti.

Pravi se navadno, da moč je pravica. Pa tudi v pravici tiči velika moč, dasi doseže vsak narod le toliko pravice, kolikor ima moči. Tirolski Italijani dosežejo gotovo svojo avtonomijo, ako bodo imeli toliko moči, da razbijejo deželni zbor, ki jim krati pravico, česar v sedanjih razmerah ne morejo doseči drugače kakor z obstrukcijo. Poskusili so s tem sredstvom, in že začetek opravičuje njih upanje na ugoden uspeh.

Zahtevanje po narodni avtonomiji izvira iz velike misli, do more biti naša država urejena tako, kakor je primerno ljudski koristi, ne pa kakor se zdi kakemu oblastnemu državniku. Država ni kakšen abstrakten pojem, temveč je skupnost sil vseh njenih prebivalcev, in ima nalogo, braniti in varovati pravice in koristi njenih prebivalcev. Država, ki tega ne more ali neče storiti, je zgubila pravico do obstanka.

V naši državi se je doslej z vsemi silami delalo na to, da so se slovanski narodi, torej večina prebivalstva, zadrževali v kulturnem in gospodarskem razvoju, in da so se njih narodne pravice, kolikor je le bilo mogoče, prikrajševale, dasi tega korist države absolutno ni zahtevala, dasi je to naravnost proti koristi države. Res, da napredovanje v narodnem oziru provzroča razpore in boje med starejšimi in mlajšimi narodi, to pa je neizogibno, ker so starejši narodi v posesti gotovih predpravil. Ti razpori in boji so ravno dokaz, da je v mehanizmu države nekaj napačnega. In kaj je napačnega? Ta iz starodavnih časov preostala slučajna razdelitev v posamezne dežele in njihova uprava, ki ne odgovarja več spodobnim razmeram in ne odgovarja več razvoju, katerega so narodi dosegli.

V sedanjih časih so stari centralisti najhujši nasprotniki teh narodnih avtonomij in utemeljujejo svoje stališče s tem, da bi se na ta način provzročil razpad Avstrije. Ali kje je to mogoče? Nazor, da bi narodna avtonomija omajala stebre, na katerih sloni naša država, je popolnoma napačen. Narodi nimajo ničesar zoper državo, narodi niso državi sovražni. Ta ali oni narod države morda ne ljubi posebno, ali vsi uvidevajo, da državo potrebujejo. To uvidevajo tembolj, čimbolj napredujejo v razvoju, kar pač dokazuje, da razvoj narodnih posebnosti države ne slabi, ampak jo še utrjuje. Boj izvira odtod, ker ne uživajo vsi narodi pristojecih jim pravic, ker tudi najmanjši narod ne prenaša in ne more prenašati krivice, ker tudi najneznatnejši narod noče hlapčevati mogočnejšemu narodu.

Državni zbor deluje še vedno bolje, kakor pa nekateri deželni zbori. Od leta 1879 so vsi narodi zastopani v parlamentu, a vzlic vsem babilonskim zmešnjavam, ki nastanejo v parlamentu, vendar ne misli noben narod na abstinenco. Kako vse drugače je v deželnih zborih! Naj se nam pokaže deželni zbor kake dvojezične dežele, kjer se ni še uprizorila abstinenca,

iz katerega niso zastopniki manjšine naroda že zbežali vsled krivic, katere jim je storila večina?

To priča, da se mora naša država v bistvu centralistično vladati, zlasti ako je centralizem tudi spodobnim razmeram primerno urejen, to se pravi, omejen. Nespametno pa je zahtevati, naj se vsa Češka vlada iz Prage, vsa Štajarska iz Gradca, vsa Gališka iz Lvova, vsa Tirolska iz Inomosta, da naj v narodnostnih zadevah Čehov ali Slovencev sodijo Nemci, o zahtevah Malo rusov Poljaki. To je nezmisl, in zgodovina priča, da tiči vse zlo v tem nezmisl. Vsak narod vodi vojno zoper svoje deželne zbornice, izvzemši dežele, kjer ima večino, kjer je torej zanj preskrbljeno.

Boj za narodno avtonomijo je v prvi vrsti boj zoper deželne zbornice in ta boj je državi le v korist, zakaj država se bode le utrdila in ojačila, ako postane vsak narod samo svoj gospodar v šoli, v uradu in v cerkvi.

Celjske in štajarske novice.

Čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridžali nakaznice, prosimo, da nam blagovoje naročnino poslati vsaj v teku 14 dni, ker po preteku tega časa smatramo, da je dotičnikom ljubše, da povzamemo naročnino s poštnimi nalogi. Toliko v pojasnilo, da ne bode nepotrebnih reklamacij in pisarij. Vse prijatelje naše pa prosimo, da store kar moč, nam pridobiti novih naročnikov. Zahrbtno se dela od neprijateljev proti «Domovini», kateri se vendar ne more nič očitati, zato pa naj somišljeniki pokažejo, da list hodi pravo pot in da ga hočejo takega ohraniti.

Upravištvu in uredništvu «Domovine».

(«Slovenec») se je sedaj spravil na „Zvezo slovenskih posojilnic“. V številki 222 od 27. septembra 1901 piše poročajoč o zborovanju „Kmetkega društva“ na Ponikvi, na katerem je bil govornik tudi črešnjevskega Kresnika, — tako le: „To zborovanje je bilo zanimivo zaradi tega, ker so se na njem pobratili naši slovenski liberalci in nemškutarji. Študent Zabukošek in kandidat nemškutarjev, Kresnik, sta sklenila politično pobratimstvo. V imenu celjskih Slovencev, ki sicer tako govorijo za slogo, je bil pri pobratimstvu navzoč revizor „Zveze slovenskih posojilnic“ g. Fr. Jošt. Naši somišljeniki si naj to dobro zapomnijo! „Zvezo slovenskih posojilnic“ bo pa treba vprašati, ali je njen revizor nastavljen tudi za revidiranje liberalnih kmetških zborovanj. — Kako poštena je ta „prijateljska“ brca ljubljanskega lista, pojasni pa čitateljem „Domovine“ naj edino okolnost, da je bil gosp. Jošt v celnem svojem življenju samo enkrat na Ponikvi in to lani ob priliki Slomškove slavnosti. Prej pa nikoli, pozneje pa tudi nikoli, posebno pa 22. septembra t. l. pri zborovanju „Kmetkega društva“ ne. Mimogrede omenjeno, bil je g. Jošt celi ta dan s slovenskimi lovci, kakor z g. dr. Sernecom Lončarjem itd. na lovu na Teharjih. Vkljub temu ga vidi „Slovenec“ se bratiti s Kresnikom in porabi to za takov napad na „Zvezo slovenskih posojilnic“. — Značilno!

(«Celjski prvaki».) V Trbovljah se je dne 19. septembra t. l. blagoslovilo šolsko poslopje. Pri običajnih nagovorih in deklamacijah se je, pravi „Slovenec“, toliko nemškutarilo, da je zavladalo med navzočimi Slovenci veliko ogorčenje. Celjski prvaki, — pravi „Slovenec“ dalje — v Mariboru krasno govorijo o slogi, v Št. Pavel v Savinski dolini hodijo potrjat omajana stališča liberalnih društev, v Trbovljah pa pustijo, da se nemškutarija širi, kakor se hoče. Imejmo odprte oči! — Tako „Slovenec“. Da, celjski prvaki (to je voditelji narodne stranke v Celju) so vsega krivi. — Velik greh so že storili, da je „Celjski Sokol“ napravil izlet v Št. Pavel k veselici, o kateri se je zatrjevalo, da bo imela samo na roden, — ne liberalen, ne klerikalen — značaj ter da se bodo iste vsi Šentpavličani, tudi gosp. župnik in kaplan, udeležili. V resnici je veselica tudi imela strogo naroden značaj, brez vsake liberalne ali klerikalne barve. Vkljub temu imajo celjski prvaki zaradi te veselice neodpustljiv greh na vesti. — Kako so pa pustili celjski prvaki, da se je v Trbovljah nemškutarilo, pa vé ljubi Bog sam. Nobeden narodnjakov v Celju ni vedel, kaj se bo v Trbovljah godilo. Nobeden torej ni

mogel ničesar dopustiti in ničesar zavirati. Celjskih pervakov menda vendar ne bo zadela odgovornost za vse, kar se je na Spodnjem Štajarskem grešilo. — Če se je grešilo, naj se kara tisti, ki je grešil, ne pa za vse in za vsako reč vedno le „celjski prvaki“.

(Celjsko politično društvo „Naprej“.) Namerava v kratkem prirediti več shodov v raznih krajih, kjer je narodna zavest še v prvih. Le na delo, sovražnik ne miruje nikdar, temveč seje ljuliko po dnevi in po noči. Upamo, da bomo imeli kmalu priliko naznaniti, kje in kdaj se vrši prvi shod.

(Matura na celjski gimnaziji.) V jesenskem terminu je delalo, oziroma ponavljalo zrelostni izpit dne 27. t. m. na tukajšnji gimnaziji 9 kandidatov, med temi štiri Slovenci. Izpit so prebili z dobrim uspehom naslednji slovenski abiturienti: Josip Friedauer, Josip Skoberne in Vekoslav Spindler.

(«Celjsko pevsko društvo».) Žaluje za tremi svojimi odborniki, ki so se ločili od društva, in to baš v času, ko smo na pragu sezone. Predsednik g. dr. Ravnihar je odšel trajno od nas, g. tajnik nasprotno je še v Celju, a kar se našega društva tiče, je šel „v pustiv“, g. blagajnika pa veže „sladka vez ljubezni in nežni jarem sv. zakona“, da mu ni moči v našo sredo. V Ljubljani že marljivo delujejo na gledališkem odru, drama in opera, vse je v najlepšem tiru, pri nas pa še pajek prede mrežo po kulisah. Jesen je tu, kmalu pridejo vsi svetniki, in nam bi bilo hudo, če bi nas letos ne obiskala „Mlinarjeva hči“. G. podpredsednik Salmič, v Vas stavimo svoje nade, stopite na noge in poskrbite, da se prične s pripravi, in mi vam bomo hvaležni. „Oj, le naprej, oj, le naprej!“

(Nedeljski počitek odvetniških in notar-skih uradnikov.) Društvo odvetniških in notar-skih uradnikov je na svojem občnem zboru dne 22. t. m. na Bregu pri Celju sklenilo sledečo resolucijo: „Visoki vladi se naroča, da sprejme v program prihodnjega državnoborskega zasedanja od društva izdelani načrt zakona glede nedeljskega počitka, ali da takšnega sama izdela in predloži državnemu zboru.“

(Iz celjskega občinskega odbora.) O odstopu treh, oziroma štirih mestnih očetov, raznašajo se po mestu razne govorice; tako se govori o dr. Jabornegu, da je segal preveč v županova opravila, tako, da se je očetu županu vzbudil opravičeni sum, da bi Jaborneg rad zasedel županski stolec. Oča Stiger pa so potem ukrenili vsi stvar tako, da je njihov tekmeč izstopil iz odbora in z njim dva njegova privrženca.

(Nemški vojaki v Celju.) V četrtek zvečer je bil prostor pred tukajšnjim kolodvorom nabasano poln celjske tuleče druhal, ki je čakala na nemške vojake, vračajoče se domov. Hripavo hajlanje je naznanilo prihod vojaštva, ki pa je kmalu utihnilo, ker vojaki niso imeli smisla za takšno patrijotično manifestacijo, še manj pa volje odgovarjati otroškim kričanjem. Navzoči socialni demokrati pa so delali ironične opazke: „Die Chineser sind schon da!“

(Duhovniške vesti.) Prestavljeni so č. gosp. kaplani: Ant. Pinterič iz Ponikve v Ruše, And. Bračič iz Ruš na Ponikvo, Malajner Karl od Sv. Tomaža pri Ormožu v Črešnice pri Slov. Bistrici. Na novo nastavljeni so g. novomašniki: Franc Štuhec k Sv. Tomažu pri Ormožu, Jakob Rauter na Pilštanj, Anton Novak v Dramlje.

(Učiteljske vesti.) Na štirirazredni dekliški ljudski šoli v Slovenski Bistrici je z Veliko nočjo leta 1902 popolniti mesto učiteljice definitivno, oziroma provizorično. Prošnje do 30. oktobra t. l. na krajni šolski svet.

(Požar.) Dne 19. t. m. je v Velenju pri premoškopu g. D. Lappa v neki baraki, v kateri je bilo okrog 100 vagonov briketne opeke, na sedaj neznan način izbruhnil ogenj, ki je povzročil veliko škodo. Zgoreli predmeti niso bili zavarovani.

(Iz Šoštanj.) Pred kratkim je obiskal naše germančke posl. Pommer. Imeli so zborovanje pri zaklenjenih vratih in zagrnjenih oknih, da ne bi kakšno nepoklicano uho slišalo, kaj vse je naš poslanec storil za naš trg. Nek o. kr. uradnik je opravljal pri tem službo redarja.

(Novo postajališče „Želje“) se odpre z dnem 1. oktobra med postajališčem Paka in postajo Velenje na progi Spod. Dravograd-Velenje, omejeno na osebni in prtljažni promet. Čas prihoda in odhoda je že razviden na ravnokar objavljenem zimskem voznom redu. Vožne karte izdaje ondotni gostilničar Fran Skaza.

(Na Bizeljskem) so imeli letos ugodno vreme za svoje vinograde, tudi boleznin na trtah kot trtna plesnoba in strupena rosa ste se le redko pojavili. Upanje do dobre in obilne trgatve so imeli in še imajo kmetovalci tembolj, ker je kavčevina, (glavni nasad bizeljskih vinogradov) preobložena z obilnim grozdom, in kar je še bolj spomina vredno, da ta vrsta grozdja ni podvržena gnjilobi. Kar se tiče belega grozdja, je letos že večidel dozorelo. Omeniti je tudi pametno ravnanje ondotnih vinogradnikov, ki najhitro grozdje ločijo od zdravega in pobero v domačo porabo; zato imajo Bizeljčani izvrstno vino, katero slovi daleč čez mejo domačega kraja.

(Samomor.) V vasi Pijevce pri Kozjem se je ustrelil nek posestnik, po domače Feštajn. Zjutraj ga je še žena pustila v postelji, a ko odide na vrt, zasliši v hiši pok, prihiti v sobo in vidi moža s krvavo rano na prsih. Bil je pri isti priči mrtev. Bil je menda zadnji čas slaboume.

(Več slovenščine.) „Pettauer Zeitung“ zahteva v svoji 38. številki več slovenskega pouka na mestni deški šoli in na gimnaziji za Nemce. — Ah, le čemu, saj je vendar nemški edino zveličalni jezik!

(Delavsko bralno društvo v Staremtrgu) priredi v nedeljo dne 6. oktobra t. l. zabavni večer ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih (gostilna g. A. Sežon-a) s sledečim vspeškom: 1. Šaljiva loterija. 2. Godba s plesom in pristo zabavo. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

(Staritrg pri Slov. Gradcu.) Pri nas se je začel lov na slovenske otroke za nemško šolo slovenjegraško. S sladkimi zapeljivimi besedami hodijo sovražniki našega jezika okrog, moledujejo pri stariših in vabijo slovenske otroke z raznimi obljubami in svojo šolo ter so menda res že našli okrog 40 otrok. Polagama vsem slovenskim staršem iz Starega trga, Šmartina, Pameč in drugod resno na arce, da ne prodajate svoje krvi ptujcu, ne pustite, da bi se vaši otroci naučili zaničevati oni jezik, katerega govorite vi, in katerega so govorili naši očetje!

(V mariborskem semenišču) bo predaval letos pastoralno teologijo č. g. prelat Karol Hribovšek, moralno teologijo pa č. g. kanonik Jožef Majcen.

(Vinorejci, pozor!) Poroča se, da hodijo po mariborskem okraju in tudi drugje agentje, ki ponujajo 20 v za liter mošta in dajo tudi posojila. Ali vinogradniki naj se ne dajo preslepiti, ker vino letos vkljub slabemu vremenu ne bode tako po ceni. To vedo tudi agentje in hočejo vinogradnike le prevariti, da bi imeli potem one agente, ki bi kupovali vino po 26—30 v liter, za rešilne angaje.

(Volitev župana v Gradcu) bodo imeli dne 10. oktobra. Poslovna doba sedanjega župana poteče dne 16. novembra. Gotovo se pojavijo novi kandidati za županski stolček.

(Pomenljivo prepoved) je izdalo te dni štajarsko namestništvo. Načelnikom vseh podrejenih oblasti in uradov je namreč grof Clary poslal okrožnico, v kateri prepoveduje, da bi se v podrejenih uradih uporabljale za prevezavanje aktov vrvice v narodnih barvah. Bil je bržkone kak vsenemški uradnik, ki je hotel na tak način zvezati nemštva omajano skalo.

(Slovenski denar za nemške namene.) Leta 1902 bodo imeli v Gradcu veliko pevsko slavnost. Sedaj je razpisana nagrada za gradnjo velike pevske dvorane. Za to ultranemško slavnost je dovolila „dežela“ 16.000 kron. A ker je dežela po dobri tretjini slovenska, bodo morali plačati Slovenci tretjino, to je 6000 kron. Za uravnavo Pesnice pa ni denarja!

Druge slovenske novice.

(Osebnosti.) Višji poštni oficijal v Ljubljani, gosp. Ivan Košiček, je imenovan poštним kontrolorjem.

(Prva državna gimnazija v Ljubljani) ima v 16 razredih 643 gojencev. Prvi razred ima tri oddelke in vsega skupaj 128 učencev.

(Nova šola.) V Ljubljani pri sv. Jakobu se vrši dne 1. oktobra t. l. slovesna otvoritev mestne dekliške osemrazrednice.

(Društvo „Radogoj“) je v svoji odborovi seji za šolsko leto 1901/1902 razdelilo podporo 16 visokošolcem v znesku 3600 kron. Po deželah odpade 9 štipendij na Kranjsko, 3 na Štajarsko, edna na Koroško in 3 na Primorsko.

(Splošno slovensko žensko društvo) v Ljubljani se lepo razvija. V nedeljo je priredilo društvo predavanje „O nalogi žene v družini in društvu.“ Predavala je gđ. Zofka Kveder.

(Samomor.) V Ljubljani se je v prostorih predilnice obesil 35 let stari delavec Ant. Wagerl, ker je bil od ravnatelja radi pijanosti kaznovan.

(Utopljenca so našli) v Savi pri Dolskem. Truplo je ležalo že najmanj tri tedne v vodi. — Pri Fužinah na Dolenjskem so našli v Krki truplo od 12. t. m. pogrešanega mlinarja Antona Travnika iz Velikega Globokega pri Krki.

(Za pogorelce v Podlipi) na Dolenjskem je dež. odbor kranjski določil 1000 kron podpore.

(Cirčniško jezero) na Notranjskem je valed nalivov preteklih dni pridrl iz tal nekaj tednov prej nego druge leta. Nekateri so mislili še v njem kositi, sedaj pa je vse pod vodo.

(Utonila je) v Cirknici na Notranjskem neka dekla. Na ozki brvi, ki drži čez vodo od Cirknice proti jezeru, ji je spodrsnilo, ter je padla v močno naraslo vodo, kjer so jo zagnili kalni vali.

(V znamenju krvi.) Poročali smo že, kako so v Mali vasi pri Globasnici na Koroškem nemški gasilci blagoslovili svoje orodje s tem, da so slovenske moše pretepali do krvi. „Mir“ pripoveduje vprav grozljivih stvari o tem slavu, s katero so onečastili tako človekoljubno idejo, iz katere so izšla gasilna društva. Izživljali so z namenom, da je prišlo do pretepa, ter kričali: „Pobijmo jih te Slovence, obdajmo jih, da ne bo mogel nihče uiti.“ Nekega moša so pobili tako, da se je v nezavesti zgrudil na tla. Poklicani zdravnik iz Dobrle vasi — dr. Grassl, ni hotel priti, in so morali iskati drugzega, ki je konstatiral, da visi ranjenec med življenjem in smrtjo!

(Oporoka škofa Šterka.) Poroča se, da je škof Šterk vse svoje premoženje, izvemši neko volilo za svojega nečaka, določil za ustanovitev nekega hrvatskega zavoda v Pazinu.

(Goriški deželni zbor) je v svoji zadnji seji dovolil med drugim tudi slovenski šolski družbi sv. Cirila in Metoda 1000 kron in laškemu društvu „Lega nazionale“ tudi 1000 kron.

(Na hrvatski gimnaziji v Pazinu) v Istri se je vpisalo letos v prvi razred 54 učencev. Na celim zavodu je 161 dijakov.

(V papirnici v Podgori) na Goriškem so odpovedali delo 100 ženskim in okoli 160 moškim. Odpovedi se bodo še baje nadaljevale.

Dopisi.

Iz Ponikve ob juž. želez. Kmetijsko društvo na Ponikvi je zborovalo dne 22. sept. na Ponikvi. Čita se, da je na tem zborovanju bil govornik tudi Ludovik Kresnik iz Črešnovce pri Slov. Bistrici. Kdo je ta Kresnik? Spominjam se, da je pri zadnjih volitvah v državni zbor bil Ludovik Kresnik „kmetijski“ kandidat, kate rega pa niso postavili kmetijski volilci, posebno slovenski ne, kateri se je postavil iz lastne močnosti, za katerega pa so šli s čudovito in sumljivo gorečnostjo nemškutarji celega mariborskega volilnega okraja, kar jih še kje leze in gre. — Mož je bil nekda več časa naroden — saj so ga Slovenci podpirali. — Sedaj je mož našel zvezo z nemškim taborom v Mariboru; mož je praktičen, sila praktičen, in taka dotika z Nemci je koristna. Zakaj ne bi tudi nekoliko potrkal pri Nemcih. Slovenci so mu vže svoje storili in ga rešili svoj čas materialnega pogina. Pa on bi rad zlezal do višjega mesta, poslanec hoče biti. Slovenci mu mandata niso menili nakloniti, bodo pa Nemci, misli Kresnik. In sedaj pride ta mož, kateremu so zaprta vrata hiše vsakega zavodnega, čast slovenskega imena spoštuječega

Slovenca, kot govornik na zbor kmetijskega društva, ki se imenuje slovensko! Čudna pajdašija! Treba bo, da društvo pazi na pota, po katerih hodi, kajti zveza s takimi možmi postavlja „Kmečko društvo na Ponikvi“ v čudno luč.

Iz Hude luknje. Če bi bil „nemški romar na Spod. Štajarskem“ tudi ta romantični kotichek mile slovenske domovine obiskal, vskliknil bi bil pač vzradočen: „Tudi ti, velezanimivi podzemeljski kras boš kmalu v nemških rokah, saj pohlevni Slovenci nečejo sloveti kot podjetni in požrtvovalni rodoljubi!“

Huda luknja in nje čarobna nadvojvoda Ivanova votlina je našemu razumnstvu že toliko znana, da bi bil vsak nadaljnji popis nepotreben. Prilikom raznih tukaj sevršeh veselje ali posetov, divil se je brez dvoma vsak občudovatelj naravnih krasot tem podzemeljskim čudom, kojim krona je pač brezdvomno v notranjem koncu jame bobneči slap.

Namen tem vrsticam je v prvi vrsti ta, da bi se kako slovensko, osobito planinsko društvo ali pa podjetni posamezniki še enkrat — morebiti v zadnje — opozorili, da je skrajni čas za plodovito akcijo v obrambo naše štajarske Poštojke, predno preide v kakšne nemško-židovske kremplje.

Slovensko planinsko društvo — če že nihče drugi — blagovolilo bi morebiti v sedanjih lepih jesenskih dneh skleniti in javno napovedati strokovnjaški izlet v Hudo luknjo, kamor je valed ugodne železniške zveze iz Celja čez Velenje tako lahko dospeti. Na licu mesta dogovorili bi se za slovensko stvar vneti rodoljubi o načinu in sredstvih, kako in s katerimi bi se Huda luknja najlažje za vedno ohranila slovenski posesti. Delniško društvo bilo bi v tem oziru najumestnejše. Jamska vstopnina sama dajala bi visoke obresti, poleg jame same pa je z le-tó tudi združena gostilniška obrt. Za reklamne svrhe pa ima na dobrem glasu stoječe društvo mnogo obširnejše polje, kakor pa neimoviti poedinec. Samo malce dobre volje je treba, in vse drugo bi se zlahka našlo.

Se bodo li predstoječe vrstice v slovenskih krogih blagovolile uvaževati? Ostanajo li naj zopet in za vedno glas vpajočega v puščavi?!

Od Malenedelje. Kaj imamo novega? Za božjo voljo, — novega je pač menda malo. Deževja smo imeli, deževja, več kot ga je trebalo. Ali je to novo? Ah kaj še! Hvala Bogu, da pri nas nimamo kake Pesnice, ta bi nam itak vse poljedelske upe uničila. Sicer pa imamo tudi pri nas tako vodo, — Ščavnica ji pravimo, — ki dela ob deževnem času neizmerno škodo. In posebno sedaj je marsikateremu kmetovalcu pokvarila košnjo. Sicer bi se pa po mojih mislih tudi Ščavnici vsaj nekoliko lahko zabranilo, da bi ne uganjala takih neumnosti in ne delala kmetovalcem škode. Kaj mislite, ali bi se naši travniki ne dali tako urediti, da bi kmetovalec dobival boljše, izdatnejšo pičo in s tem lahko redil krasno živino? O gotovo! Le pogledajte jih, naše Moravčane, kako se vam postavljajo. Zsuševati so počeli svoje travnike s cevmi, ki jih bodo razpeljali po vseh travnikih. Prvi je storil to posestnik Lovro Slana, za njim bodo storili to še trije ali štirje drugi. In upamo, da bo pomagalo, da bodo namesto šara, ki je dolejš precej bujno rasel po travnikih, dobivali ti kmetje dobro, redilno travo. Seveda bi bilo to za živinorejo v naših krajih velikega pomena. Želeti bi bilo samo, da bi tudi kmetje v Hudo luknji posnemali naše Moravce. Z živinorejo je seveda v tesni zvezi mlekarstvo. In ker imamo pri nas že mlekarstvo zadružno in sirarno, — kaj mislite, gospoda, da bi to ne bilo v proslah za drugi, ako bi bili naši travniki boljše in s tem tudi mleko dosti boljše? Upam, da se je naša zadruga postavila na trdna tla, in ker sem se sam iz raznih listin prepričal, da so govorili, ki se širijo glede zadruge med raznimi krogmi naše Malenedelje, neresnične, zato bi pač trebalo malo več zaupanja. Saj stvar se mora urediti tako, da se delovanje raznih odbornikov lahko vsak čas ali pa vsaj v rednih presledkih pregleda in da torej kake nepoštenosti niso mogoče. A ravno zadrugnega načelnništva in odborništva naloga bi bila, da bi kmete naganjala k vravananju in izboljšanju travnikov, ker s tem bi

se omogočilo, da bo zadnja izdelovala izvrsten sir, ki se bo lahko meril naposled morda celo s švicarskim. No za zdaj želim zadržati, da pošteno in vrlo deluje in da prospeva.

Naša šola se je dozidala. Seveda je šla stvar kolikor tolikor neprilčno. Kako dolgo se je pustilo n. pr. zidovje nepokrito! Na meter globoko je bilo od zgoraj razmočeno; ljudstvo je seveda moralo trpeti. A moje mnenje je, da bi bila vlada poklicana nam zidati šole, a ne, da zahteva od kmeta, naj 1). plačuje davke, ki so itak že visoki, in 2). naj si samo snuje šole. To je vnebovpijoča krivica, zoper katero mora nastopiti vsak pravi prijatelj kmečkega ljudstva. Sicer pa velik del našega ljudstva ve, kaj ima misliti o takih rečeh. In zjasnilo se bo še bolj! Jaz.

Politični pregled.

(K položaju.) Volilni oklici nemških strank na Češkem so po svojih pretiranih zahtevah, ki močno presegajo celo sloviti biakoštni program, jako razburili češke volilce, tako, da je odselej vsak poskus narodnostne sprave med Čehi in Nemci neumnost. Vladni krogi bodo morali to pač upoštevati, ker kakor stoji stvari sedaj, ga ni več Čeha, ki bi se hotel še pogajati z Nemci zaradi sprave. Vsak patrijot mora to gotovo obžalovati, ali to še ni dosti, temveč bo treba ustvariti v našem političnem življenju malo bolj avstrijsko atmosfero, kakor so jo naredili Schönerer, Wolf, Prade in drugi s svojimi volilnimi oklici.

(Ministrski predsednik Körber.) Razni konservativni listi so že davno dolžili avstrijskega ministrskega predsednika nenaravnih zvez z voditelji vsenemske stranke v državnem zboru. Da so imeli prav, dokazuje to, da se je Körber začel posvetovati z raznimi vsenemškimi voditelji. Na tak način se Vsenemci pravočasno pouče o vseh vladnih namerah, da jih potem po potrebi preprečijo. Ministrski predsednik je gotovo poučen o vsenemškem programu, vendar gre Vsenemcem vedno na roko in ima zanje samo besede opravičevanja.

(Deželnozborske volitve na Češkem.) Kompromis v češkem veleposestvu je pri vseh strankah češkega naroda vzbudil nevoljo in nezadovoljnost, ter pričakujejo nekateri krogi, da se bode razmerje med konservativno plemenitaško stranko in češkim narodom močno ohladilo. Govori se, da je Körber to želel z namenom, da bi bilo stem omogočeno skupno postopanje Mladochehov z meščanskimi nemškimi strankami. Agrarci upajo dobiti 35 do 40 mandatov. Državopravni klub za državni zbor je sklenjen. Mladoceli in agrarci bodo skupno postopali.

(Slovaki v volilni borbi.) Vodstvo ogrskih Slovkov je postavilo v sedmih okrajih kandidate za volitve v državni zbor, v dveh pa kandidujejo slovaški rodoljubi na lastno roko, a seveda na program slovaške stranke. Na zmago Slovaki skoro ne morejo računati, ker dasi je Szell obljubil čiste volitve, je vlada že začela na vso moč delati zoper Slovake, in goljufije se vrše že zdaj. Vendar je že to velikega pomena, da se sploh udeležujejo volilne borbe, zakaj v boju se narod probudi iz političnega spanja. Največ upanja na zmago ima kandidat Mudronj, posebno se zato, ker sta nastopila proti njemu dva liberalna kandidata. Zdaj skuša vlada ednega pregovori, da bi odstopil od kandidature, in mu ponuja zato masno službo. Največja škoda za Slovake je, ker nimajo zadostno inteligentnih in navdušenih voditeljev, in pa ker nimajo nobene resnega zaveznika. S katoliško ljudsko stranko so sicer sklenili neko pogodbo, a jo izpolnjujejo le Slovaki.

(Mažari in trozveza.) Navdušenje za trozvezo se je v zadnjem času med Mažari močno ohladilo, in sicer radi raznih gospodarskih vprašanj Nemčije, zlasti carinskega tarifa, ki so v stanu izpodkopati podlago te zveze. Gospodarska politika je ona točka, valed katere se krši trozveza.

(Nemčija.) Državni proračun Nemčije za prihodnje leto bo izkazal 80. do 100 milijonov mark primanjkljaja. Državni tajnik je že povodom razprave o letošnjem proračunu izjavil, da

bo znašal primanjkljaj 70—80 milijonov, vendar pa tolikega primanjkljaja ni nihče pričakoval. Primanjkljaj se opravičuje z preosnovno v poštni upravi, z večjo potrebnostjo za vojaške invalide, z manjšimi carinskimi dohodki, posebno pa so povzročili primanjkljaj ogromni stroški za vojno v Kitaju.

(Nemčija in Turčija.) Odkar je nemški cesar potoval po jutrovih deželah, začela je ve likonemška struja marljivo obračati svojo pozornost na turške pokrajine. Nemčija se je ednostavno oprijela misli, da mora zasesti Turčijo. To svojo namero daje svetu razločno razumeti s tem, da je turškega sultana pridobila za dovo ljenje za gradnjo nemške železnice preko vse Turčije. Naprtla je tudi Turčiji posojilo v znesku 70.000 turških funtov.

(Turčija.) Šestindvajset Mladoturkov, veči noma samih bivših višjih uradnikov, je te dni obsodilo na smrt posebno sodišče v Solunu, in sicer zategadelj, ker se na poziv niso hoteli vrniti iz inozemlja, kjer bivajo, in se niso pod prisego odrekli mladoturškim načelom.

(Položaj v Armeniji) je zopet skrajno napet, in pričakovati je v bližnji bodočnosti zopet krvavih prizorov. Turki divjajo neovirano, rabelj-ske posle pa jim izvršujejo Kurdi, ki so posebno gorki na Armence. Jasnosti o položaju ni nikakšne, tudi v Carigradu razun strogo uradnih, ne doha-jajo nikaka poročila. Poučeni krogi sodijo, da vodi vso stvar sultan sam s svojimi najzvestejšimi pomagači, in da o tem niti carigradska vlada ne ve ničesar. Splošna slika sedanjega, skrajno napetega položaja je popolno enaka razmeram, kakršne so vladale pred velikim krvoletjem pred petimi leti.

(Anglija.) Splošno vojno dolžnost nameravajo v najkrajšem času vpeljati v Angliji. Do tega koraka so dovedli vlado najnovejši neuspehi na južno-afriškem bojišču, in pa dejstvo, da drugim potem ne morejo več dobiti potrebnih novih vojnihi moči. Narod sam je seveda strogo nasproten temu predlogu.

(Vojna v Južni Afriki.) Iz bojišča poročajo o novem porazu Angležev; njihove čete so imele baje 215 mrtvih, ranjenih ali vjetih. Buri so ugrabili tudi dva topa. Iz Pretorije pa poročajo, da se je Botha umaknil iz Natala nazaj v Ermelo. Kitchener hoče odložiti poveljstvo, ker je prišel baje z vlado nekaj navskriž, ki ni za-dovoljna z vsemi njegovimi odredbami. Za Angleže najžalostnejša poročila prihajajo iz Kaplandije. Angleške čete se bojujejo kakor v sovražni de-želi, dasiravno je Kaplandija angleška. Glavna težava za Angleže je dovoz zadostnega števila izvežbanih vojakov, ker so Buri porušili toliko mostov in tirov, posedli važne točke, da že železnice kmalu ne bodo več mogle voziti. Opuščenost pokrajine v Transvaalu in Oranje državi so Buri prepustili Angležem, zato so se pa sami polastili angleških. V Kapstadtu in drugih lukah so zbrali Angleži veliko število vojnihi ladij, kar dokazuje, kolik strah imajo, da Buri ne bi prišli do morja.

Razne stvari.

(Stavka dijakov.) V Zagrebu na realni gimnaziji so v nečem razredu uprizarili te dni dijaki štrajk radi profesorja matematike, gosp. Majcena, ter jih več dni ni bilo v šolo. Po po-sredovanju nekega drugega profesorja se le so se dijaki udali in se povrnilo zopet v šolo.

(Brzjav brez žice v Dalmaciji.) Avstrijsko ribarsko društvo v Trstu je sklenilo, da bo na otoku Pelagozi ustanovilo brzjavno postajo po Markonijevem sestavu v svrhu, da na ta način opozore viške ribarje, ko se pojavijo roji sardel.

(Dvestoletnica Petrograda.) Petrograd se pripravila, da dvestoletnico svoje ustanovitve leta 1903 slovesno praznuje. Da bo slavnost ve likanska, se že sedaj vrše priprave.

(Kuga) je nastala v mestu Neapolju na Italijanskem. 500 pristaniških delavcev je dala zdravstvena oblast spraviti v posebno hišo in jih ločiti od vsakega občejanja z drugimi ljudmi. V bolnišnici je 24 za kugo obolelih oseb. Kugo so najbrž zanesli pristaniški delavci v mesto na ladijah, ki so pripeljale kože v Neapolj, kjer so tudi našli mnogo mrtvih podgan, poginolihi za kugo. Italijanska vlada je poslala tje vse zdrav-nike, ki so preučevali kugo v Indiji.

(Burska vojska je draga.) Zmernejši an-gleški listi vedno očitneje prijemljejo vlado radi

vojne z Buri v južni Afriki. Eden teh listov je izračunal, kaj bi se dalo vse lahko napraviti z ogromnim denarjem, katerega je že ta dolgo trajna vojna pogoltnila, in je prišel končno do tega le zaključka: Za v burski vojni porabljeni denar bi se sezidalo: 150 umetniških galerij, 150 muzejev, 300 bolnic, 150 drugih zdravilišč, 150 zavodov za slepce, 150 zavodov za gluho neme, 150 sirotišnic, 300 dvoran za ljudska sha-jališča, 1500 ljudskih knjižnic, 1500 ljudskih ko-pališč, 1500 ljudskih šol in 750 gimnazij.

(Koliko se izkoplje na zemlji zlata in srebra.) Kovnica v Washingtonu je sestavila pregled, iz katerega posnemamo sledeče podatke: L. 1899 se je na celi zemlji izkopalo zlata v vrednosti 306.584.900 dolarjev, to je za 19.156.243 dolarjev več, nego l. 1898. Srebra so dobili za 167.224.243 finih unc, to je za 1.928.671 unc več, nego l. 1898. Največ zlata se je izkopalo v Av-straliji, Afriki in Zedinjenih državah. — Južna Afrika je prej dajala največ zlata, zdaj je pa za-ostala zaradi vojske.

(Pridobivanje petroleja.) Leta 1900 se je pridobilo 138 milijonov sodov petroleja. Produkcija Rusije je znašala 68 milijonov sodov Združenih držav 58 milijonov, nizozemske Indije 5 milijone, naše monarhije 2½, milijona. Rumunske 2 mili-jona sodov. Ostanek odpada na osem drugih dežel, ki pa ta petrolej same porabijo, ter njihov proizvod ne vpliva na mednarodnem sejmu.

Loterijske številke.

Gradec, 28. septembra 1901: 23, 21, 54, 45, 27
Dunaj, " " " 8, 57, 62, 77, 55.

Poslano.

V šte. 222 lista „Slovenec“ od 27. septembra 1901 očital mi je nek neznan dopisnik v notici „S Ponikve ob južni železnici“ brez vsacega poviada, da sem bil v imenu celjskih Slovencev navošč pri aborovanju liberal-nega kmečkoga društva, ki se je vrnilo v nedeljo, dne 22. septembra t. l. na Ponikvi, pozivljajoč somišlje-nike, naj si to dobro zapomnijo!

Ker je namen te grdobno tendenčnozno in skrajno škodoželjne notice „zanesti živoga“ dopisuna več kakor prozoren in ker je vsaka beseda v omenjeni notici do piščice od kraja do konca izmišljena in vedoma zlagana, kajti bil sem navedene nedelje v družbi gospodov „Celjskega slovenskega lovškega društva“ cel dan na lovu na Teharjih in nisem bil, razen lansko leto ob priliki Sloveskove slavnosti, svoj živ dan nikdar, ne prej ne slej na Ponikvi, nazivljam dopisnika nesramnega laš-njivca in podlo-hudobnega obrekovalca.

Dopisunu „Slovenca“ in njegovim somišljenikom pa, katere pozivijo, naj me spravijo ob kruh in se po-stavi mojo rodbino pod kap, pa povem, da z „Zvezo slovenskih posojilnic“ nimam nobene pogodbe glede mo-jeega osebnega prepričanja, če bi tudi hodil revidirat li-beralne shode.

V CELJU, dne 30. septembra 1901.

(246) 1

Franjo Jošt

revizor „Zveze slovenskih posojilnic“.

Dva mlinarja

trezna in zanesljiva delavca, sprejmeta se tako v mlinu v Škofjivasi, p. Vojnik pri Celju.

Absolvent

ki je dovršil kranjsko kmetijsko šolo na Grmu, želi službe kot praktikant v kakem vinorodnem kraju na Štajarskem. Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati pod „Oekonom“ poste restante (345) 2—2 Ljutomer.

Stavišča

(341) 3—2

jako ugodne lege ob novih cestah v Mariboru, prav blizu glavnega kolodvora, se prodajo pod ugodnimi pogoji.

Več se izve pri dr. R. Pipušu, odvetniku v Mariboru.

Več svetilk

(Blitzlampen)

po nizki ceni naprodaj. — Več pove Dragotin Hribar v Celju.

Boljša gostilna

tik železniške postaje se da takoj v najem pod jake ugodnimi pogoji izurjeni natakariči ali kubariči.

(342) 2-2

Postrežba točna in solidna!

Trgovina

norimberško-galanterijske drobne in kramarske robe na veliko

Peter Kostič

v Celju, Glavni trg št. 2 (Stajarsko)

priporoča g. trgovcem in preprodajalcem sledeče:

Britve, nože, vilice, šepne nože, pibce, škarje, žlice, različne igle, naprstnike in šila, česalnike, milo, parfem, masti za brke. Gumbe iz kovine in kosti, broše, mošnjice za denar, pasove, biče in bičala, svinčnike, radirke, črnilo, pečat, kamenčke, tablice in škatle za šolarje, držala za pe-reasa, knjižice, pisarni in kancelijski papir, barvani in avileni papir, papir v mapah in škatljah, zlato peno, papir za cigarete, zavitke, torbe za učence, škatle za perasa in držala, lončene, lesene in porcelanaste pipe, ustnike, cevke za cigarete in smodke, krtače za zobe, za lase in obleko, očala, tehtnice za vino in žganje, termometre in barometre, dreto, špaga, šmis, pipe za sode, košare, harmonike, ogledala v plehu in lesu, meterske mere, balončke itd. — Nadalje: srajce, bele in lovske, spodnje hlače, ovratnike, manšete, povoje, šepne robce, čipke, mašne, kravate, pavolo, belo in barvano, sukanec v štrencah in špulah, sukanec za kvačkanje, šnirance, močne, volnene in avilene trake, različne šnore, kapice, rokavice, solnčnike in dežnike, podveze in naramnice, molke, podobice, kriše, svetinjske in sv. slike itd. itd. itd.

Končno: Vsakovrstne igrače iz lesa, pleha in gumija, puže v vozičkih itd.

Vse po najnižjih trgovskih in kramarskih cenah.

Naročbe se razpošiljajo strogo in točno s prvo povratno pošto.

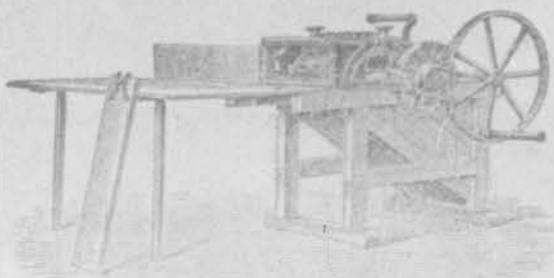
Postrežba točna in solidna!

Natakariča na račun

se išče v dobro renomirani gostilni v Savinski dolini. — Ponudbe naj se pošiljajo na V. Južna (339) 3-3 Sv. Jurij ob Taboru pri Celju.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.



Peter Majdič

trgovina z železnino „Merkur“
Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izbori.

Opozarja na svojo veliko zalogo traverv, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Zaloga Tomaževe zlinde za celjsko in brežiško okrajno glavarstvo. Naj-izdatnejše gnojilo za travnike.

Velika izbor železnih nagrobnih križev!